

UZASADNIENIE

Powódka S. P. wniosła o zasądzenie od pozwanego R. K. kwoty 47474,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 37884,16 zł od dnia 7 lutego 2018 roku do dnia zapłaty i od kwoty 9590,40 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu z tytułu odpowiedzialności pozwanego za zobowiązania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., na podstawie przepisu art. 299 k.s.h. Powódka podała, iż na podstawie wskazanych tytułów wykonawczych wszczęto postępowanie egzekucyjne skierowane wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., jednakże egzekucja wobec spółki okazała się bezskuteczna. Zważywszy, iż pozwany był członkiem zarządu spółki w czasie powstania zobowiązania, powódka w oparciu o brzmienie art. 299 k.s.h. domaga się od niego zapłaty kwoty 37884,16 zł tytułem należności głównych wynikających z tytułów wykonawczych oraz skapitalizowanych odsetek wyliczonych na dzień 6 czerwca 2017 roku w kwocie 9590,40 zł. Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 4 listopada 2019 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydziale Gospodarczym uwzględnił żądanie pozwu.

Pozwany R. K. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym zaskarżył nakaz zapłaty w całości, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów procesu. Pozwany potwierdził, że był członkiem zarządu (...) sp. z o.o. w S., a następnie jej likwidatorem jednakże podniósł, że na dzień odwołania pozwanego R. K. z zarządu spółki jak i z pełnionej funkcji likwidatora nie istniały okoliczności wynikające z art. 10 i 11 Prawa upadłościowego i naprawczego, a obligujące członków zarządu do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w sytuacji niewypłacalności dłużnika. Pozwany wskazał, iż sytuacja finansowa spółki była stabilna, posiadała ona wiarygodność, realizowała kontrakty, oraz spłacała własne zobowiązania. Powód podniósł także, że powódka nie wykazała, aby egzekucja była skierowana do całego majątku spółki (...) z siedzibą w S.. Pozwany zakwestionował roszczenie powoda co do odsetek od dochodzonych w niniejszym postępowaniu należności. Nadto pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczeń dochodzonych pozwem.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Pozwany R. K. od lipca 2012 r. był członkiem zarządu spółki, a następnie od 30 września 2013 roku na mocy uchwały zgromadzenia wspólników został odwołany z tej funkcji i w to miejsce został powołany jej likwidatorem. Pozwany po objęciu funkcji zarządu zapoznawał się z dokumentacją księgową spółki.

Bezsporne, a nadto dowód:

- odpis pełny z (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. k.14-22,
- zeznania pozwanego k.90 v – 91.

Na skutek szeregu pozwów wniesionych przez powódkę S. P. przeciwko Spółce (...) Spółka z o.o. zapadały orzeczenia zasądzające na rzecz powódki wykazane kwoty. Wartość zobowiązań wynikała kolejno z wyroków:

- Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum XI Wydziału Gospodarczego w S., sygn. akt XI GC 1237/12 z dnia 2 lipca 2013 roku - roszczenie główne 18.000 zł oraz zwrot kosztów procesu 2.972,91 zł;
- Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum XI Wydziału Gospodarczego w S., sygn. akt XI GC 655/13 z dnia 19 września 2014 roku - roszczenie główne 5.364 zł;
- Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum XI Wydziału Gospodarczego w S., sygn. akt XI GC 337/14 z dnia 24 lipca 2014 roku - roszczenie główne 4.976 zł, koszty postępowania klauzulowego 66 zł;

- Sądu Okręgowego w Szczecinie VIII Wydziału Gospodarczego, sygn. akt VIII Ga 229/13 z dnia 31 grudnia 2013 roku
- roszczenie główne 5.491,98 zł, koszty procesu 1.013,27 zł.

Bezsporne, a nadto dowody:

- wyroki k.7-11,
- zeznania pozwanego k.90 v – 91.

Powódka posiadając tytuły wykonawcze w 2014 roku wszczęła przeciwko Spółce (...) sp. z o.o. postępowania egzekucyjne, prowadzone przez Komornika J. W. pod sygnaturą Km 130/14 oraz Komornika M. Ł. pod sygnaturą Km 658/14. Pozwany w toku egzekucji komorniczej, pouczony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych wyjaśnień, składał przed komornikiem sądowym w imieniu dłużnej spółki wyjaśnienia, wskazując, że spółka nie posiada majątku, ostatnia ruchomość – samochód O. (...) została sprzedana w 2012 roku, spółka posiada znaczne zadłużenia na kwotę 2,5 miliona złotych z tytułu należności podatkowych i do ZUS, nie ma nieruchomości, rachunki bankowe ma zajęte przez organy skarbowe od około roku. Powódka poszukiwała majątku spółki, lecz bezskutecznie. Postępowania komornicze zostały umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Pozwany nie zaskarżył przedmiotowych postanowień komorniczych imieniem dłużnej spółki. Pozwany nie składał wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnej spółki. (...) sp. z o.o. jest w likwidacji, nie złożono wniosku o ogłoszenie jej upadłości. S. P. jako wierzyciel nie ma możliwości zaspokojenia swoich roszczeń z majątku spółki.

Dowody:

- odpis postanowienia komornika z dnia 6 czerwca 2014 r. Km 130/14 k.12,
- odpis postanowienia komornika z dnia 30 czerwca 2014 r. Km 658/14 k.13,
- wysłuchanie wierzyciela przed umorzeniem k.65,
- wniosek o wszczęcie egzekucji k.66-69,
- zeznania pozwanego k.90 v – 91.

Powódka wnioskiem złożonym w dniu 6 czerwca 2017 roku zawiadzała pozwanego do próby ugodowej o zapłatę kwoty 37884,16 zł wraz z odsetkami od 6 czerwca 2017 r. Wniosek powódki wraz z zawiadomieniem o terminie posiedzenia doręczono pozwanemu w dniu 14 września 2017 roku. Do zawarcia ugody nie doszło, ponieważ pozwany nie stawiał się na posiedzeniu w dniu 6 października 2017 roku przed Sądem Rejonowym Szczecin-Centrum XI Wydział Gospodarczy w S. w sprawie pod sygnaturą XI GCo 141/17.

Dowód:

- wniosek o zawiadanie do próby ugodowej 23-24 oraz k. 3 – 13 akt sprawy XI GCo 141/17;
- epo przesyłki sądowej k. 27 akt sprawy XI GCo 141/17;
- protokół posiedzenia k. 35 akt sprawy XI GCo 141/17.

W związku z powyższym pełnomocnik powódki pismem z dnia 22 grudnia 2017 r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 47.474,56 zł w terminie 3 dni od dnia doręczenia wezwania. Pozwany odebrał niniejsze wezwanie w dniu 2 lutego 2018 r. i nie ustosunkował się do przedmiotowego pisma.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 22 grudnia 2017 r. wraz z dowodem nadania i wydrukiem z systemu śledzenia przesyłek Poczty Polskiej k.25-28 .

Prawomocnym od 4 kwietnia 2018 r. wyrokiem sąd karny skazał pozwanego za przestępstwo gospodarcze i orzekł wobec pozwanego zakaz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, zarządu i prokurenta w spółkach kapitałowych na okres 5 lat. W związku z wyrokiem skazującym pozwany został wykreślony z Krajowego Rejestru Sądowego z dniem 24 września 2018 roku.

Bezsporne, a nadto dowód:

- odpis pełny z (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. k.14-22,
- zeznania pozwanego k.90 v – 91.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o bezsporne twierdzenia stron (art. 229 k.p.c.), a nadto dowody z dokumentów, również znajdujących się w aktach sprawy XI GCo 141/17 o zawezwanie do próby ugodowej, w tym orzeczeń sądowych i postanowień komorniczych, stanowiących dokumenty urzędowe (art. 244 k.p.c.), a także informacji KRS. Informacje zawarte w rejestrze przedsiębiorców są powszechnie dostępne, a dokonany w nim wpisom przysługuje domniemanie prawdziwości i wiarygodności. Przy czym strony nie kwestionując autentyczności ww. dokumentów, wyciągały jedynie częściowo odmienne wnioski. Ponadto Sąd opierał się na dowodzie z przesłuchania pozwanego R. K., uznając je w zakresie, w jakim znajdują one potwierdzenie w pozostałym wiarygodnym materiale dokumentarnym. Przy czym treść jego zeznań nie obaliła autentyczności i wiarygodności mocy dowodowej wspomnianych dokumentów urzędowych, w szczególności w zakresie bezskuteczności egzekucji komorniczej prowadzonej przeciwko dłużnej spółce oraz skutecznego zawezwania pozwanego do próby ugodowej w sprawie XI GCo 141/17. Dla porządku wskazać należy, że pozwany cofnął wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, niezależnie od tego nie uiścił zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Ponadto strony cofnęły wniosek o przeprowadzenie niektórych dowodów z dokumentów z akt rejestrowych i komorniczych.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało w na uwzględnienie w przeważającej części.

Z art. 299 k.s.h., który był podstawą dochodzonego roszczenia, wynika, że w sprawie opartej na tym przepisie, wierzyciel powinien tylko wykazać bezskuteczność egzekucji przeciwko zadłużonej spółce i wskazać członka (członków) zarządu tej spółki, który na podstawie tego przepisu powinien ponieść odpowiedzialność osobistą i solidarną z innym członkiem zarządu. Przesłanki egzoneracyjne członka zarządu wymienione są w art. 299 § 2 k.s.h.; m.in. pozwany musi wykazać, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło nie z jego winy. Jeżeli pozwany członek zarządu chce uwolnić się od odpowiedzialności, to powinien na podstawie art. 299 § 2 k.s.h. i art. 6 k.c. udowodnić jedną ze wskazanych okoliczności egzoneracyjnych.

Odpowiedzialność z art. 299 k.s.h. uwarunkowana jest prowadzeniem przez członka zarządu spraw spółki w sposób prowadzący do bezskuteczności egzekucji przeciwko niej, przy czym miernikiem oceny postępowania osoby odpowiedzialnej – w tym przypadku pozwanego R. K. - są akty staranności przewidziane przede wszystkim w d. Prawie upadłościowym i naprawczym (art. 3 k.c.), polegające na wykonaniu obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w okolicznościach i w terminie tam przewidzianych. W przepisach tych ma znaczenie zarówno istnienie zobowiązań, jak i ich wymagalność. Dłużnik jest bowiem niewypłacalny, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych (bieżących) zobowiązań pieniężnych (d. art. 11 ust. 1 u.p.n. w związku z art. 10 u.p.n.). Dłużnik będący osobą prawną jest też niewypłacalny, gdy jego zobowiązania przekroczą wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco zobowiązanie wykonuje (d. art. 11 ust. 2 u.p.n. w związku z art. 10 u.p.n.). Na tym tle istotne jest ustalenie daty powstania obowiązku zgłoszenia upadłości (d. art. 21 u.p.n.). Prawo upadłościowe i naprawcze w d. art. 21 ust. 1 stanowi, że dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa

do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wnioski o ogłoszenie upadłości. Jeżeli dłużnikiem jest osoba prawna, obowiązek ten spoczywa na każdym, kto ma prawo go reprezentować sam lub łącznie z innymi osobami (ust. 2). Ustalenie dnia, w którym spółka stała się niewypłacalna, wymaga bieżącego orientowania się w stanie interesów i majątku spółki, a zatem stanowi swoiste zaostrożenie odpowiedzialności członków zarządu, a dokonanie ustaleń w przedmiocie prawidłowości czasowej złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości niejednokrotnie wymaga opinii biegłego. Przy czym wobec nieuiszczenia zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego oraz cofnięcia przez pozwanego zawnioskowanego dowodu z opinii biegłego sąd takiego dowodu w niniejszej sprawie nie przeprowadził.

Warunkiem ponoszenia odpowiedzialności na zasadach określonych w tej regulacji jest jedynie posiadanie w odpowiednim czasie statusu członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Członkowie zarządu spółki mogą ponosić odpowiedzialność na podstawie art. 299 k.s.h. od chwili ich powołania do zarządu. Odpowiedzialność dotyczy też osób, które były członkami zarządu, gdy niezaspokojona przez spółkę wierzytelność stała się wymagalna, a jednocześnie były członkami zarządu w czasie właściwym do zgłoszenia spółki do upadłości. W razie bezskuteczności egzekucji odpowiedzialność za zobowiązania spółki na zasadach przewidzianych w art. 299 k.s.h. ponoszą osoby będące członkami zarządu w czasie istnienia tego zobowiązania, a ściślej – jego podstawy (chodzi o zobowiązania spółki, których podstawa istnieje w czasie sprawowania przez niego funkcji, a więc także zobowiązań jeszcze wtedy niewymagalnych) – tak Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2011 r., V CSK 347/10, Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 września 1999 r., II CKN 608/98.

Na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. mogą być dochodzone od członka zarządu tylko wierzytelności istniejące do czasu pełnienia przez niego funkcji członka zarządu spółki. Nie ma natomiast znaczenia czas powstania wymagalności tych wierzytelności – tak Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2006 r., III CSK 219/06.

Zaznaczenia w tym miejscu wymaga, że na podstawie odesłania z art. 299¹ k.s.h. do **likwidatorów spółki z ograniczoną odpowiedzialnością**, z wyjątkiem likwidatorów ustanowionych przez sąd, przepis art. 299 k.s.h. stosuje się odpowiednio. Odpowiednie zastosowanie art. 299 k.s.h. wobec likwidatorów spółki z o.o. wynikało nadto z ugruntowanego już orzecznictwa i poglądów doktryny, zanim jeszcze art. 299¹ k.s.h. został wprowadzony do k.s.h. Regulacja z art. 299¹ k.s.h. ma zatem charakter czysto redakcyjny.

Członek zarządu spółki z o.o. nie ponosi natomiast odpowiedzialności za zobowiązania spółki, które nie istniały w czasie sprawowania przez niego mandatu, bo powstały dopiero później. Przesłankami odpowiedzialności przewidzianej w art. 299 § 1 k.s.h. są więc istnienie określonego zobowiązania spółki z o.o. w czasie, w którym dana osoba była członkiem zarządu spółki (a więc niepowstałego później), oraz bezskuteczność egzekucji tego zobowiązania przeciwko spółce czy to w czasie pozostawania przez tę osobę członkiem zarządu, czy to już po jej odwołaniu z zarządu. Jeśli skład zarządu spółki z o.o. zmieniał się, to odpowiedzialność na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. ponoszą osoby będące członkami zarządu w czasie istnienia zobowiązania, którego egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna. Osoba, która została odwołana z funkcji członka zarządu spółki z o.o. nie ma już od tej chwili wpływu na prowadzenie spraw spółki i nie może jej reprezentować, co musi więc wyłączać jej odpowiedzialność za zobowiązania spółki powstałe po jej odwołaniu. Jeżeli więc zobowiązanie spółki z o.o. powstało już po odwołaniu określonej osoby z funkcji członka zarządu tej spółki, to nie ponosi ona odpowiedzialności za to zobowiązanie na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. nawet jeśli jej wpis jako członka zarządu nadal figuruje jeszcze w Krajowym Rejestrze Sądowym. Istnienie takiego wpisu nie rozstrzyga bowiem o ponoszeniu przez tę osobę odpowiedzialności na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2010 r., V CSK 172/10, po wygaśnięciu mandatu wskutek rezygnacji (art. 202 § 4 k.s.h.) były członek zarządu nie może reprezentować spółki i nie ma wpływu na prowadzenie jej spraw. Nie może zatem złożyć wniosku o ogłoszenie upadłości i o wszczęcie postępowania układowego ani wniosku o wpis do KRS (art. 14 w związku z art. 36 pkt 6 ustawy z 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym).

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2011 r., V CSK 188/10, ratio legis art. 299 § 1 k.s.h. **jest ponoszenie odpowiedzialności za zobowiązania spółki przez tych członków zarządu, za urzędowania których zaistniały przyczyny uzasadniające zgłoszenie wniosku o ogłoszenie**

upadłości, a którzy nie zgłosili odpowiedniego wniosku. Inaczej mówiąc, odpowiedzialność ta dotyczy jedynie tych członków zarządu, którzy byli nimi w okresie, gdy zaistniały podstawy do ogłoszenia upadłości.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 11 marca 2008 r. (II CSK 545/07, LEX nr 385597) przepis art. 299 § 2 k.s.h. **przewiduje domniemanie winy członka zarządu w niezgłoszeniu wniosku o upadłość we właściwym czasie; członkom zarządu powinien być znany na bieżąco stan finansowy spółki i możliwość zaspokojenia długów.**

Zgodnie z poczynionymi ustaleniami w okresie, gdy pozwany R. K. był członkiem zarządu spółki (...) sp. z o.o., a następnie jej likwidatorem (od lipca 2012 do 4 kwietnia 2018 r., kiedy to uprawomocnił się wobec niego wyrok skazujący sądu karnego z orzeczonym zakazem pełnienia funkcji w spółkach kapitałowych) zobowiązania orzeczone prawomocnymi wyrokami na rzecz powódki były już wymagalne. Ustalono, że już w 2014 roku dłużna spółka nie posiadała majątku, ostatnia ruchomość – samochód O. (...) została sprzedana w 2012 roku, spółka posiadała znaczne zadłużenia na kwotę 2,5 miliona złotych z tytułu należności podatkowych i do ZUS, nie miała nieruchomości, rachunki bankowe miała zajęte przez organy skarbowe od 2013 roku. Nie realizowała już zatem na bieżąco wymagalnych zobowiązań. W takiej jednak sytuacji to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania, że w czasie sprawowania przez niego funkcji członka zarządu, a następnie likwidatora brak było podstaw do zgłoszenia wniosku o upadłość, a pozwany podnosił, że spółka posiadała majątek i wierzytelności względem gminy, a jej sytuacja była stabilna. Podczas gdy z przeprowadzonego postępowania dowodowego, w tym dokumentu komornika - wysłuchania wierzyciela, w której zacytowane są wyjaśnienia samego pozwanego wynika wprost co innego (znaczne zaległości o charakterze publicznoprawnym i brak majątku czy środków pieniężnych).

W sytuacji gdy powódka dysponuje postanowieniami komorniczymi o umorzeniu egzekucji wobec jej bezskuteczności, a egzekwowana wierzytelność była wymagalna w okresie, gdy pozwany był członkiem zarządu, a następnie likwidatorem, to pozwany zdaniem Sądu nie uwolnił się od tej odpowiedzialności. Fakt, że zobowiązanie, z tytułu którego powódka dochodzi obecnie roszczeń od pozwanej, było wymagalne, zanim pozwany objął funkcję członka zarządu, nie ma tu nic do rzeczy, gdyż odpowiedzialność ta jest przede wszystkim sankcją za niezgłoszenie wniosku o upadłość we właściwym czasie, a nie za fakt zaciągnięcia zobowiązania, co dotyczy również długu powstałego wcześniej. Zwolnieni od odpowiedzialności będą również ci członkowie zarządu, którzy po objęciu swojej funkcji i ustaleniu stanu interesów spółki, natychmiast złożyli odpowiedni wniosek (tak A. K. w Komentarzu do art. 299 k.s.h.). Pozwany zeznał natomiast, że zapoznawał się z dokumentacją księgową po objęciu funkcji członka zarządu. Pozwany winien wykazać zaś, że nie był członkiem zarządu w czasie właściwym dla ogłoszenia upadłości, aby nie ponosić odpowiedzialności z art. 299 k.s.h. (czego nie uczynił). Podkreślić trzeba, że pozwany ponosił odpowiedzialność na podstawie art. 299 k.s.h. już od chwili powołania do zarządu, był jedynym członkiem zarządu, gdy niezaspokojona przez spółkę wierzytelność była wymagalna, przy czym nie wykazał, że nie była członkiem zarządu w czasie właściwym do zgłoszenia spółki do upadłości. Natomiast ustalono, że wniosek o upadłość w ogóle nie został zgłoszony.

Jak wskazano wyżej, pozwany nie obalił również okoliczności bezskuteczności egzekucji, z powodu której umorzono postępowanie komornicze wobec dłużnej spółki z o.o. (...) postępowanie dowodowe wykazało, że spółka nie posiada majątku, z którego mogłaby zaspokoić się powódka, co wynika przede wszystkim z treści postanowienia komorniczego. Pozwany w imieniu dłużnej spółki już w 2014 roku mógł wskazać komornikowi majątek do zaspokojenia, w szczególności wskazać rzekome wierzytelności względem gminy, zaskarżyć przedmiotowe postanowienie, czego nie uczynił, albowiem jak sam przyznał nie było to w interesie spółki. Stąd gołosłowne są twierdzenia o rzekomym majątku pozwalającym na zaspokojenie powódki bezpośrednio od dłużnej spółki sp. z o.o., skoro dotychczas tego nie uczyniono. Zwraca uwagę, że komornik umorzył egzekucję wobec jej bezskuteczności z uwagi m.in. na informacje zawarte w wysłuchaniu stron.

Bezzasadny okazał się zarzut przedawnienia. Odnośnie do wymagalności dochodzonego pozwem oraz bezzasadności zarzutu przedawnienia Sąd w całości podziela twierdzenia i wywody prawne strony powodowej w tym przedmiocie,

odsyłając do całości argumentacji powódki zawartej w piśmie procesowym – odpowiedzi na sprzeciw z dnia 13 lipca 2020 r. (k. 57 i nast. akt sprawy) i przyjmuje je za własne, bez potrzeby ich powielania.

Roszczenie, dla którego podstawą jest art. 299 § 1 k.s.h., jest kwalifikowane jako odszkodowawcze (zob.m.in. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 7 listopada 2008 r., III CZP 72/08, OSNC 2009, nr 2, poz. 20). W tej sytuacji przepisem, na podstawie którego należy określać termin i przesłanki przedawnienia przewidzianego w art. 299 § 1 i 2 k.s.h. roszczenia wierzyciela spółki przeciwko członkom jej zarządu jest art. 442¹ § 1 k.c. Skoro powstanie roszczenia przewidzianego w art. 299 § 1 i 2 k.s.h. przeciwko członkom zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest warunkowane niemożliwością zaspokojenia wierzytelności z majątku spółki (bezskutecznością egzekucji), termin jego przedawnienia musi być liczony od zaistnienia uświadomionego przez wierzyciela stanu, który można w ten sposób zakwalifikować. Warunkiem uświadomienia przez wierzyciela, że egzekucja konkretnej wierzytelności przeciwko spółce będzie bezskuteczna jest rozeznanie w jej kondycji gospodarczej. Oznaczenie momentu, z którym rozpoczął się bieg przedawnienia roszczenia należy do dłużnika i tak samo wykazanie decydujących o tym okoliczności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2019 r., I CSK 96/18, LEX nr 2639495). Pierwsze postanowienie komornicze o umorzeniu postępowania wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji pochodzi z dnia 6 czerwca 2014 r., drugie postanowienie komornicze pochodzi z 30 czerwca 2014 roku. Sąd miał na uwadze przy tym treść art. 442¹ § 1 k.c w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej z dniem 27 czerwca 2017 r. i przepisów przejściowych noweli. Wnioskiem złożonym w tut. sądzie dnia 6 czerwca 2017 r. o zawezwanie do próby ugodowej doręczonym pozwanemu 14 września 2017 roku, powódka wezwała pozwanego o zapłatę należności orzeczonych wyrokami wraz z odsetkami od dnia 6 czerwca 2017 r. Trzyletni termin przedawnienia roszczeń powódki wówczas jeszcze nie upłynął i czynność ta spowodowała przerwanie biegu przedawnienia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.). A po zakończeniu postępowania w sprawie o zawezwanie do próby ugodowej w dniu 6 października 2017 r. (wobec niestawiennictwa pozwanego) trzyletni termin zaczął swój bieg na nowo.

W dacie wniesienia powództwa w dniu 31 lipca 2019 r. dochodzone pozwem należności nie były jeszcze przedawnione i czynność ta spowodowała przerwanie biegu przedawnienia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.).

Natomiast częściowo zasadny okazał się zarzut pozwanego niewykazania wysokości roszczenia dochodzonego pozwem. Na żądanie objęte pozwem składa się w pierwszym rzędzie należność określona w wyrokach:

1. Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum XI Wydziału Gospodarczego w S., sygn. akt XI GC 1237/12 (roszczenie główne 18.000 zł oraz zwrot kosztów procesu 2.972,91 zł),
2. Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum XI Wydziału Gospodarczego w S., sygn. akt XI GC 655/13 (roszczenie główne 5.364 zł),
3. Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum XI Wydziału Gospodarczego w S., sygn. akt XI GC 337/14 (roszczenie główne 4.976 zł, koszty postępowania klauzulowego 66 zł),
4. Sądu Okręgowego w Szczecinie VIII Wydziału Gospodarczego, sygn. akt VIII Ga 229/13 (roszczenie główne 5.491,98 zł, koszty procesu 1.013,27 zł).

Suma należności określona we wskazanych tytułach wykonawczych, stanowiących wyroki Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie i Sądu Okręgowego w Szczecinie wynosi 37884,16 zł. W tym zakresie powódka sprostała ciężarowi dowodu (art. 6 k.c.).

Niemniej jednak pozwany kwestionował także wysokość skapitalizowanych odsetek, które powódka dochodzi na podstawie art. 482 § 1 k.c. Sąd na podstawie zaferowanego materiału dowodowego nie jest natomiast w stanie zdekodować, w jaki sposób powódka wyliczyła kwotę 9590,40 zł tytułem skapitalizowanych na dzień 6 czerwca 2017 roku odsetek. Powódka nie wskazała od jakich konkretnie kwot do dnia 6 czerwca 2017 roku i w jakiej wysokości naliczyła takie a nie inne skapitalizowane odsetki, ani nawet nie załączyła tzw. kalkulatora odsetek, który pozwoliłby zweryfikować poprawność wyliczeń. Kwoty skapitalizowanych odsetek nie wynikają także z postanowień

komorniczych. Pozwany tymczasem już w sprzeciwie zakwestionował wysokość roszczenia w tym zakresie. Powódka nie sprostала ciężarowi (art. 6 k.c.) wykazania wysokości roszczenia odsetkowego co do kwoty 9590,40 zł wraz z dalszymi odsetkami od tej kwoty.

Stąd zasądzono od pozwanego tylko kwotę 37884,16 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia 7 lutego 2018 r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

Podstawę roszczenia odsetkowego stanowił art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c.

W pozostałej części, to jest w zakresie zasądzenia kwoty skapitalizowanych odsetek i dalszych odsetek od daty wniesienia powództwa, powództwo oddalono, o czym orzeczono jak w pkt II sentencji.

W pkt III i V rozstrzygnięto o kosztach związanych z nieopłaconą pomocą prawną udzieloną przez adwokata przyznanemu powódce z urzędu, mając na uwadze, że powódka wygrała sprawę w 80 %, a pozwany utrzymał się z obroną w 20% (art. 100 k.p.c.). Wynagrodzenie pełnomocnika z urzędu wyniosło ogółem 2952 zł, tj. wg stawki 2400 zł określonej adekwatnie do w.p.s. zgodnie § 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, powiększoną o należny podatek VAT, w kwocie 552 zł (§ 4 pkt 3). Kwota ta rozbita została w wyroku na dwie części. Kwota 2362 zł (punkt III wyroku), stanowiąca 80 % wynagrodzenia pełnomocnika, a zatem ta część, w której pozwany przegrał sprawę. Ta część zasądzana jest od pozwanego na rzecz przeciwnika, tj. powódki (art. 122 k.p.c.). W zakresie, w którym pozwany sprawę wygrał (20%, co stanowi 590 zł), ta część wynagrodzenia przyznana została od Skarbu Państwa bezpośrednio na rzecz pełnomocnika z urzędu (pkt V).

Podstawę orzeczenia w pkt. IV sentencji w przedmiocie obciążenia pozwanego stosownie do wyniku sprawy kwotą stanowiącą 80% opłaty sądowej, od której zwolniono powódkę, stanowił art. 113 ust. 1 u.k.s.c.

W pkt VI sentencji sąd odstąpił od obciążenia powódki nieuiszczonymi kosztami sądowymi, w zakresie, w jakim przegrała ona proces. Sąd miał na uwadze ciężką sytuację materialną powódki, zły stan jej zdrowia, korzystanie ze świadczeń pomocy społecznej.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w wyroku.

Sygn. akt XI GC 144/20

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)
5. (...)